

Historisch overzicht (1994)

Toen mij 20 jaar geleden gevraagd werd een historisch overzicht te geven van 20 jaar groepswerking bleek dit een vrij eenvoudige klus te zijn. Nu, na 40 jaar wordt het een bijna onmogelijke opgave en toch heb ik het aangedurfd.

De eerste 20 jaren

Beginnen wij bij het begin en dit is in het najaar van 1953 in Gent, waar toen de KVHV-volksdansgroep "Die Lioene" zeer actief was. De idee om ook in Sint-Truiden met zulk een groep te starten kreeg daar vorm. "Die Lioene" mag trouwens de geestelijke moeder worden genoemd van heel wat volkskunstgroepen in het Vlaamse land, een eer die hij deelt met zijn broedergroep "De Kegelaar" uit Leuven.

In het najaar van 1953 werden te Sint-Truiden enige koppen bij elkaar gestoken en de praktische schikkingen besproken om te starten.

Jan Dusar werd de eerste secretaris-penningmeester en zijn echtgenote Mariëtte nam het voorzitterschap waar. De dansleiding was in handen van Eugeen S'heeren. Vermits Pierlala als V.T.B.-groep is gestart was de plaatselijke V.T.B.-afgevaardigde Urbaan Driljeux eveneens medestichter en bestuurslid. Ook hij zal nooit meer uit Pierlala losgeraken.

Vrij gemakkelijk ontstond er belangstelling bij een aantal jonge mensen, hoewel deze ontspanningsvorm hier vrijwel onbekend was.

Een lokaal bleek echter veel moeilijker te vinden. Tenslotte kwamen wij terecht in het zaaltje achter het café "Bonekens" in de Diesterstraat.

START

De definitieve start vond plaats in januari 1954.

Verwarmingsproblemen stelden zich zeer acuut en het zaaltje was vlug te klein. Dan maar uitgezien naar een ander lokaal. Langs een sympathisant om mochten wij gebruik maken van de garage van het hotel "Astoria" op de markt. Dit bleek een noodoplossing die vooral veel problemen stelde, vermits de geparkeerde wagens van de gasten ons regelmatig verplichtten buiten te oefenen. Toch was het een groot winstpunt, omdat wij daar de zoon van de hotelier, Kamiel Vanhulle, leerden kennen. Hij zou zich vrij vlug volledig inzetten voor de groep.

Op 27 mei 1954 traden wij voor het eerst publiek op te Lubbeek, daarna nog te Sint-Truiden bij de Guldensporenviering en te Bokrijk waar we de gelukwensen van onze gouverneur in ontvangst mochten nemen.

Op 26 december hielden we onze eerste kerstviering en deze viering is een traditie geworden, die tot nog toe ononderbroken wordt voortgezet.

1955 was een zeer druk jaar. Op 24 april traden wij op bij gelegenheid van de Bloesemzegening.

Zelfs een beknopt overzicht van de eindeloze reeks activiteiten die volgden zou ons te verleiden. Vernoemen we slechts: Geleen (NL), Londerzeel, Bokrijk, Kuringen en de deelname aan de Fruitoogstfeesten met medewerking van onze zustergroep "Die Landouwe" uit Genk. De samenwerking met deze groep is van dan af steeds allerhartelijkst geweest. Verder traden we nog op te Haacht, Zonhoven, Genk, Sint-Maartensvoeren, Sint-Truiden, Antwerpen, Brussel, Gent en Genk.

1956 werd zo mogelijk nog drukker. Bij de Trudofeesten werden wij uitverkozen om Sint-Trudo en zijn gezellen met ons werelds vermaak te verleiden. De geestelijke overheid bekeek onze activiteit inderdaad uiterst argwanend. Op 15 december verhuisden wij naar de zaal van Stenaart, hetgeen weer moeilijkheden meebracht, want, zo zei een pater streng "ze kijken mekaar vlak in de ogen...".

1957 bracht de geboorte mee van onze afdeling "kunstzinnige handenarbeid" en reeds in november richtte deze afdeling een eerste tentoonstelling in op het stadhuis.

In mei 1958 was het Sint-Franciscus die nog maar eens danstechnisch bekoord werd in de Sint-Franciscusstoet. In juli werd opgetreden bij de Fruitoogstfeesten en op 21 juli demonstreerden wij mee de Vlaamse volkskunst op de wereldtentoonstelling te

Brussel. In september was er een volksdansfeest in het klein stadspark en het werd een echt succes. Op 18 oktober startte de zang- en speelgroep "Nele".

In 1959 en 1960 ging het nog steeds opperbest met Pierlala en in juli 1960 maakten we zelfs een groepsreis naar het Zwarte Woud.

STILLE PERIODE

Rond die tijd ondervonden wij, zoals vele groepen, de gevolgen van de t.v.-koorts die jarenlang zou drukken op elk verenigingsleven.

In augustus van dat jaar werd met eigen middelen een betonnen barak gebouwd, omdat de verwarming van de zaal te stenaart onvoldoende was en een geschikt lokaal onvindbaar bleek. Maar uiteindelijk viel die oplossing tegen en de verwarming liet te wensen over. Een kleine kern hield vol maar "Nele" verdween bij gebrek aan leden. Die stille periode duurde tot eind 1965. Nochtans is de werking nooit onderbroken geweest.

NIEUWE BLOEI

Begin 1966 verhuisden wij naar het gastvrije Nieuw-Sint-Truiden en meteen ving een nieuwe bloeiperiode aan. Leden en activiteiten namen vlug in aantal toe.

In 1967 ging de eerste volkszangavond door, ingericht door Pierlala m.m.v. het koor "Schoonheid" uit Genk, het Gregoriuskoor en de groep "Pol Stas". Het was de eerste van een lange reeks volkszangavonden.

1968 betekende ons eerste internationaal contact. Van de Europeade in Antwerpen brachten wij een Friese meisjesgroep mee naar Sint-Truiden. In oktober vierden wij ons 3de lustrum met oud-leden en sympathisanten.

Met Rondinella-Houthalen richtten wij in 1969 de eerste Limburgse dansdagen in, **de** start van een Limburgse samenwerking.

Op 10 mei 1970 ging op de markt de nationale meiboomplanting van de Vlaamse Volkskunstbeweging door, met drie buitenlandse groepen en tientallen groepen uit heel Vlaanderen. 's Avonds bood Pierlala aan allen een volksdansfeest aan in de Rijkschoolzaal.

Van 24 juli tot 10 augustus trokken wij met Rondinella op Europeade-reis door **Zuid-**Duitsland en in september zorgden wij voor een Limburgse deelname aan de Trudostoet.

In oktober gaven wij een cursus Zwitserse en Duitse volksdansen met een Duitse dansleider. Het succes was zo groot dat een tweede cursus volgde in april 1971.

In mei was er een tegenbezoek van de groep uit Leutershausen en in juli dansten wij Europees in Bitsburg. In september waren wij op de wijnoogstfeesten in Oberwesel en thuis gekomen ontvingen wij de Friese groep uit Föhr.

De Limburgse samenwerking resulteerde in een cursus Vlaamse dansen in Dommelhof-Neerpelt; de eerste van een lange rij en met een steeds stijgende belangstelling.

1971 was een zeer druk jaar. Soms waren er meerdere optredens per week.

In mei kwam de Wintertanzgruppe uit Oberwesel op tegenbezoek. In Noorbeek (NL) dansten wij op de burchtfeesten en aten er "os aan t spit".

In juli gingen wij naar Noord-Duitsland. In Herford leerden we onze sympathieke Oppersilezische gastheren kennen. Vandaar ging het naar Klein-Meckelsen, het lieflijk dorpje in de "Nordheide". Beide groepen zijn nog steeds nauw met Pierlala verbonden. Boordevol schnapps reisden wij verder naar Schleswig-Holstein en per boot verder naar het eiland Föhr, waar men ons warempel met de fanfare opwachtte.

In augustus vierden wij mee met de jarige Akkermennekes te Heusden en we lieten ons kletsnat regenen op het Limburgs oogstfeest te Bokrijk.

Met een welgelukte cursus Vlaamse dansen in Neerpelt en een stemmig kerstfeest besloten wij 1972.

In het vooruitzicht van ons 4de lustrum werd 1973 vol ijver ingezet.

De kelder van "Ons Heem" werd grondig aangepakt en bij het einde van de kerstvakantie kon de pas geboren afdeling creatief werk onder leiding van Frans **De**

Leersnijder van start gaan. Pierlala bezat nu twee afdelingen.

Wij gingen mee dansen in Heusden en Tessenderlo en werkten mee aan de volkszangavond.

Op 12 april startte de speelkring. De Vlaamse dansen stonden vooraan en het muzikaal samenspel begeisterte de uitvoerders.

Als we niet alle optredens kunnen vernoemen, dan toch graag uitzondering gemaakt voor het optreden te Soest voor het Belgisch leger. Na heel wat tegenstrijdige "orders" en berichten zaten wij uiteindelijk zonder bus op de markt. Met drie uren vertraging geraakten wij tenslotte op weg. Om 3 uur 's morgens(!) kwamen we in Soest aan en gaven meteen een nachtelijke opvoering voor een niet meer nuchter publiek. Hoe het verder verliep zullen wij maar verzwijgen, voor de eer van het vaderland. Maar iets weet ik zeker: de volgende oorlog zal afgelopen zijn eer het Belgisch leger reageert. Op 11 juli deden wij Vlaanderen eer aan met de start van een kinder- en een jeugd-afdeling. Dank zij de gastvrijheid van de Paters Minderbroeders en de inzet van de nieuwe ambtsleiding werd het een succes.

In juli kwam Klein-Meckelsen op bezoek en in september namen we de groep van Herford mee naar het welgelukte oogstfeest in Kozen.

En nogmaals 20 jaar

Het ontstaan van de vier nieuwe afdelingen betekende een veelevoudiging van de activiteiten. Later kwamen daar nog de 2de jeugdgroep en de seniorenafdeling bij. De samenvatting van de werking van de laatste 20 jaren is daarom heel wat moeilijker. Het apart vernoemen van alle activiteiten is onbegonnen werk. Een opsomming echter van de wekelijks, maandelijks of jaarlijks terugkerende activiteiten kan wel een inzicht geven in het drukke leven van de groep.

De jaarlijkse wandeltochten, kaas-, wijn- en dia-avonden, carnavalfeesten, Sinterklaas- en kerstfeesten zorgen voor de gezellige groepssfeer binnen de afdelingen en de band tussen deze onderling. Jaarlijkse bezinningsweekeinden, laten ons toe de voorbije werking kritisch te evalueren. Voor de technische vorming zorgen regelmatige cursussen voor dans, muziek en vendelspel en creatief werk, in Limburgs of nationaal verband.

Verdere contacten met de andere groepen zijn er door deelname aan volksdansfeesten, meiboomplantingen, volkskunstuitvoeringen, lustrumvieringen enz.

Jaarlijks is er als hoogtepunt de "folklore-avond", een evenement waar alle afdelingen een jaar lang naar toe werken en dit sinds 1974. Verweven met een thema of een verhaal wordt volkskunst op het toneel gebracht in een bonte afwisseling in de dans, de kledij en de ouderdom der dansers, muzikaal begeleid door de speelkring. De stijgende belangstelling verplichtte ons om vanaf dit jaar de voorstelling tweemaal te geven.

Op stedelijk vlak is Pierlala present bij activiteiten van de culturele raad, de toeristische dienst, de middenstand, opendeurdagen van scholen en instellingen, e.a.: bij bloesemwijdningen, jubileumvieringen, feesten in het Sint-Trudo Instituut, "Sint-Truin wei't was",...

Ook het leger apprecieert de volkskunst. Jarenlang was Pierlala stemmingmaker bij de opendeurdagen in Saffraanberg of bij het personeelsfeest in Brustem (dit van de luchtmacht wel te verstaan).

In de Limburgse volkskunstwerking heeft onze groep steeds een actief aandeel gehad. Vernoemen we slechts de 16 Limburgse oogstfeesten van 1972 t.e.m. 1987 in Kozen en in Kerkom.

Pierlala heeft ook steeds een ruime inbreng in het programma van de vele Limburgse volksdanscursussen (sinds 1980) gehad en onze speelkring verzorgde en verzorgt nog steeds gedeeltelijk of geheel de muziekuivoering voor de begeleidende muziekcassettes (cd's)

Bij de Trip-Sopfeesten van 's Gravenvoeren was Pierlala jarenlang een trouwe deelnemer.

De creativiteitsafdeling bezoekt tentoonstellingen en ateliers van haar discipline en de

leden geven de ervaring, opgedaan bij cursussen, door. Om de 2 jaar stelt ze, onder grote belangstelling, het resultaat van haar werk ten toon.

Sinds 1972 is er het ledenblad Pierlala-express. Maandelijks is er een bestuursvergadering.

De ouderen afdeling, en nu ook de oudere jeugd, gaan meestal jaarlijks op kamp. Een ideaal terrein om de band tussen de leden nauwer aan te halen. Ook de bijdragen van Pierlala tot een huwelijksfeest van de leden mag vermeld worden. Bijna alle leden van de ouderen afdeling zijn bij hun bruiloft met de Rozenwals bedacht.

STEEDS NIEUWE INITIATIEVEN

In februari 1974 traden wij voor het eerst op bij de opendeurdagen in Saffraanberg en in maart nodigden bij Armand Preud'homme uit op een zangavond, die eigenlijk een huldeviering was aan de volksliedkomponist. Op 23 maart was er een t.v.-opname voor het programma "Beentje Buiten" van de BRT.

In het najaar kregen wij voor de 2de maal de Oostfriezen te gast.

In oktober startte de vendelafdeling. Vendelvlaggen en -stokken werden zelfgemaakt. Ook in oktober trokken we naar Bensberg (D) om daar te dansen voor het Belgisch leger.

In november waren wij te gast bij onze Oppersilezische vrienden van Herford. Vandaar ging het noordwaarts naar Klein-Meckelsen.

1975 kende weer een hoogtepunt met de opsplitsing van de talrijke jeugdafdeling in de jongere- en oudere-jeugdafdeling.

Het is ook sinds 1975 dat heel wat van onze leden in het huwelijk traden. In tegenstelling tot vroeger bleven ze in de groep, hetgeen de danstechnische kwaliteit ten goede kwam, maar zou met de jaren een barrière vormen voor de jongeren om naar deze "groep getrouwen" over te stappen. Voeg daarbij dat veel 18-jarigen gaan studeren buiten Sint-Truiden, dan wordt het duidelijk dat de doorstroming sterk wordt belemmerd. Pas in 1993 hebben wij hiervoor een oplossing gevonden. In augustus gingen wij weer naar Herford en in september naar Fredericia (Denemarken), om de Vlaamse volkskunst uit te dragen. In oktober werd de crea- tentoonstelling geopend met muzikale begeleiding van de speelkring, hetgeen een vaste traditie zou worden.

1976 startte met een bezoek aan "De Hofdansers" te Reuver (NI) en in januari deden wij ook actief mee aan de inrichting van en de verhuis naar de pastorij in Bevingen door Pater Bob en zijn gezellen.

De regelmaat van onze werking werd onderbroken door de hulpactie aan het overstroomde Ruisbroek, die door Pierlala werd gestart samen met de Cultuurraad en enkele jeugd- en culturele verenigingen. Wij organiseerden een "Ruisbroekavond", een reuze-tombola en een benefietbal. De opbrengst zijn we persoonlijk in Ruisbroek gaan overhandigen.

De afdeling creativiteit ging op studiebezoek in Polleur en in Hoei.

In juni dansten wij te Duisburg en Dusseldorf, vierden wij het lustrumfeest van de Firma Henckel mee en in juli waren wij weer in Herford.

In juli leidde een meningsverschil tussen de leden tot een splitsing in de groep, waaruit "De Vrindschap" ontstond. In het begin kwam dit hard aan, maar tijd brengt raad. Tussen beide groepen is na enkele jaren weer een goede verstandhouding ontstaan.

In oktober was de Duitse groep "Dusseldorfer Grashopper" te gast met een ontvangst, een gezamenlijk optreden en een volksdansfeest.

1977 was al even druk. In augustus namen wij onze gasten uit Shoreham (Engeland) mee naar het oogstfeest en in september dansten onze gasten uit Herford mee bij de Trudofeesten.

In november gingen wij naar Fredericia in Denemarken.

In mei 1978 kwamen de Denen op wederbezoek, in mei trokken wij naar Shoreham en in juli dansten we in Blankenberge voor de tv.

Bij gelegenheid van ons 5de lustrum gaven wij in augustus een langspeelplaat uit met Vlaamse volksdansen. In het najaar vierde Pierlala zijn jubileum met een ledenfeest, een academische zitting en een mini-volksdansfestival.

De jongeren waren te gast bij "Die Sualme" uit Munkzwalm.

In 1979 deden wij mee aan een bloemenverkoop ten voordele van het kindertehuis Akindo en van toen af werd het heel druk.

In augustus noteren wij: bezoek aan Munkzwalm, bezoek van de Oberschlesiërs uit Herford, reis naar Shoreham.

In september deden wij mee aan "Sintruin wei 't was". Een anekdote:

Burgemeester Jef Cleeren had nog maar net de micro gegrepen voor zijn speech, toen de stroom uitviel. Velen keken argwanend naar onze stand, doch het waren onze burens die een niet afgerolde bobijn voedingskabel te hard hadden belast, met kortsluiting als gevolg. Als je maar de naam hebt!

1980 startte met een bezoek van de Denen uit Vejle. En in juni trokken wij waarachtig op kamp naar Vejle.

1981 was iets kalmer.

In mei was Herford weer te gast en in juli waren wij present bij de priesterwijding van Herman.

Met het bezoek van de groep uit Raalte (NL) sloten wij de internationale betrekkingen voor dat jaar af.

HET PIERLALAHUIS

In 1982 werkten wij een gedurfd plan uit. Pierlala zou een eigen groepshuis inrichten. Wij startten alvast met een papierinzamelactie in maart en begin 1984 konden wij feestelijk "ons" Pierlalahuis openen met een crea-tentoonstelling, muzikaal opgeluisterd door de speelkring.

In 1984 hadden wij weer plannen voor nieuwe kledij voor de ouderen. Een kienavond bracht de oplossing.

In juli gingen we op bezoek in de Nordheide en vandaar naar Malmö in Zweden. In oktober reisden we naar Herford.

Wij traden in 1985 op in de dierentuin in Antwerpen (met volksdansen) en in juli waren wij in Modave te gast.

Samen met de groep van Herford dansten wij tijdens "Sintruin wei t was".

Bij gelegenheid van de lustrumviering van het Sint-Trudo-instituut in 1986, waren wij betrokken bij de historische evocatie van Jean Baptist de la Salle, en wij ontvingen de groepen uit Malmö en Klein-Meckelsen.

1987 was **weer** wat rustiger. In juni gingen wij naar Klein-Meckelsen. In augustus namen wij onze gasten uit Shoreham mee naar het Limburgs oogstfeest.

In mei 1988 waren wij in Shoreham. Fier haalden de vendelzwaaiers bij de aankomst hun nieuwe vendelstokken uit de bus, maar toen zij tenslotte moesten vendelen bleek dat een vendelstok in de gracht langs de weg was achtergelaten. Wonder boven wonder werd deze intact teruggevonden. Bij een museumbezoek in een Zuid-Engels dorpje, gaf de archivaris ons een kopij van een oud Nederlands handschrift, dat hij tot dan toe niet hadden kunnen ontcijferen, maar waarin wel duidelijk "Sintruiden" te lezen stond.

In het najaar dansten en vendelden wij te Gent bij gelegenheid van de amateurkunstmanifestatie "Vlaanderen leeft" en in december vierden **wij 35 jaar** Pierlala met een volksdansfeest.

1989 was een minder druk jaar. **De** amateuristische verenigingen ondervinden allen een periode van laagconjunctuur, waaraan ook wij niet helemaal ontsnappen. Bij Pierlala is dit te merken aan een verminderde werking naar buiten.

In 1990 starten wij desondanks een nieuwe afdeling "de Tussendoortjes" voor alle oud-leden en liefhebbers die elkaar wel eens maandelijks willen ontmoeten bij een glaasje en een dansje, maar zonder de morele verplichting om iedere keer aanwezig te zijn. Het wordt een succes. Enige oud-leden vinden langs hier de weg terug naar de ouderen afdeling.

EEN EIGEN MEIBOOMPLANTING

In 1991 nemen we de draad van de eigen meiboomplanting weer op, zoals dat was bij **de** start. Helaas wordt het een valse start. In extremis moet alles afgelast worden wegens regen.

Intussen draait de "Tussendoortjes"-afdeling prima. Zij gaan naar Wanne voor **een** gezellig weekeind.

In juli gaan de ouderen en de speelkring naar Wijnandsrade (NL). In september **is er** een geslaagd optreden in Weert en wij "toeren tussen torens" op de markt.

De creativiteitstentoonstelling sluit het jaar af.

In mei 1992 doen wij de meiboomplanting over in de "Gebrande Winning" en met deelname van de Duitse gastgroep uit Lindhorst. In juli staat weer Klein-Meckelsen op de agenda.

1993. Wij vieren de mei samen met de groep uit Herford in de Gebrande Winning. Einde mei dansen wij in Roosdaal.

De speelkring reist in augustus met "de Reinvoart" uit Loksbergen mee naar Zuid-Frankrijk en in september is er de deelname aan de Trudo-omweggang en de apotheose van "Sint-Truiden 1300".

Onze viering start in oktober met de dubbele opvoering van de folklore-avond. Van 11 tot 14 november is er de creativiteits-tentoonstelling en op 20 november is er **een** volksdansfeest samen met de Engelse gastgroep uit Shoreham.

Voor 1994 is er nog een groot ledenfeest gepland, maar daarover leest u wel in 2003 bij het 50-jarig bestaan van Pierlala.

De voorbije tien jaren. (2003)

Geen enkele amateuristische vereniging ontsnapte de laatste decennia aan de gevolgen van de verminderde belangstelling voor het verenigingsleven en de mindere bereidheid tot blijvende persoonlijke inzet. Er is tegenwoordig zoveel aanbod aan vrijblijvende ontspanning dat de amateuristische wereld daar onder lijdt en dit zowel bij de jeugd als bij de volwassenen. Daarbij zorgt de commercieel opgedrongen popcultuur voor een verminderde belangstelling voor de volkskunst.

Dit alles had wel een weerslag op het ledenaantal, doch de werking van onze afdelingen en van de groep als geheel ging onverminderd voort. De inwendige structuur van de groep ging er zelfs goed op vooruit. Alles werd een beetje professioneler dankzij onder meer een betere verdeling van de bestuurstaken en het aantrekken van meer technische leiding.

Na 23 jaar gulle gastvrijheid vanwege de paters Minderbroeders (die wij hierbij nog eens hartelijk willen danken) werd het uitkijken naar een andere zaal wegens de verbouwing tot religieus museum. Dat was in februari 1996. Wij deden niet tevergeefs beroep op het stadsbestuur. Zij beloofden ons te helpen en zij deden dat ook op staande voet, door ons lokalen in het leegstaande Atheneum, dat zij voor ons wilden afhuren, aan te bieden. Meteen kwamen een aantal verenigingen aankloppen met dezelfde vraag, zodat het een verenigingscentrum werd. Iedereen ging aan het werk om het vervallen gebouw weer op te knappen en na zeven maanden hard werken kon de officiële plechtige openstelling plaatsvinden. Voor de stad betekende dat alles een zware financiële inspanning en na de recente aankoop van de gebouwen staat nog eens een extra aderlating te wachten om de buitenzijde met dak, goten en ramen te saneren. Wij waarderen dat alles ten zeerste en zijn er erg dankbaar voor.

Het opsommen van alle activiteiten sinds 1994 tot nu zou eentonig zijn. Vermelden wij slechts de jaarlijkse sinterklaas-, kerst-, nieuwjaars- en carnavalfeesten; de meivieringen; de binnen- en buitenlandse optredens met gastgroepen; de paaswandelingen; de dansnamiddagen; de volksdanscursussen; de kampen; de folkloreeavonden waar een gans jaar naartoe gewerkt wordt; de jaarvergaderingen met aansluitend kaas- en wijnavond; de muziekstages; vendelcursussen; afdelingsfeesten of -bijeenkomsten. Daarnaast natuurlijk de wekelijkse groepsoefenstonden; de bezoeken aan binnen- en buitenlandse vriendengroepen; onze volksdansfeesten met internationale deelname en onze deelname aan volksdansfeesten van vriendengroepen; de optredens bij verenigingen, instellingen of privé-groepen; cursussen in muziek of dans (zelfs drie cursussen Vlaamse dansen in Duitsland); deelname aan feestelijkheden ingericht door onze stad of andere gemeenten, ook in het buitenland; ondersteuning van andere groepen bij buitenlandse reizen; en nog zo veel meer.

Gemiddeld een veertigtal activiteiten per jaar, naast de wekelijkse

bijeenkomsten. Dat vraagt allemaal veel inzet van leiding en leden, maar het geeft hen ook heel wat terug : de groepssamenhorigheid die onmisbaar is voor wie er eenmaal van geproefd heeft.

Eugeen S'heeren

(een historisch overzicht van de eerste veertig jaar Pierlala werd in 1993 gepubliceerd in de jubileumuitgave '40 jaar volkskunst')